

на една велика държава въ Цариградъ; 5) Моморандумъ до единъ руски дипломатъ; 6) Източниятъ въпросъ и великитѣ държави; 7) Славянството и елинизмътъ; 8) Прилагането на хатишерифа; 9) Политична изповѣдь; 10) Политично задължение на Иларионъ Стояновичъ; 11) Писма и 12) Приложение.

IV. 1) Естественото предназначение на човѣка; 2) Религия, нравственностъ и естественото предназначение на човѣка; 3) Основенъ общественъ законъ; 4) Личното задоволство — главно условие за обществена дейностъ; 5) Езикътъ като признакъ на народна култура; 6) Народното ни дѣло и съвременната култура; 7) Какъ да се схваща възраждането ни; 8) Какъ ще се освободи нашиятъ народъ; 9) Произходъ на религиитѣ; 10) Духовенство и неговъ произходъ; 11) Произходъ, развой, родословие и разпространение на сжществата включително и човѣка; 12) Развитие — всеобщъ природенъ законъ; 13) Мойсейщина; 14) Мисли и 15) Приложение.

V. 1) Народна просвѣта — писма; 2) Братства за народна просвѣта и за изпълнение народополезни завещания; 3) Речъ къмъ болградскитѣ ученици; 4) Правилникъ за болградската гимназия; 5) Огледало на болградци; 6) Санскритски думи въ българския езикъ; 7) Древната цивилизация и гърцитѣ; 8) За брака; 9) Здравѣй, Влахийо; 10) Въ Каларашъ; 11) Автобиография; 12) Писма; 13) Бележки; 14) Документи и 15) Завещание.

Ржкописитѣ сж на отличенъ гръцки езикъ — Селимински слабо е владѣлъ книжния български, който впрочемъ тогава едва ли би билъ достатъченъ за неговия богатъ изразъ. Слогътъ е естественъ, плавенъ, прочувственъ — оживенъ отъ душевенъ трепетъ къмъ целта, на която служи: народната просвѣта, народното благо. Тая цель авторътъ винаги изтъква при всѣко свое писание, дори и въ чисто научнитѣ, тъй като, казва той, „каква полза отъ учението, наукитѣ и придобивкитѣ на вѣка, ако тѣ не допринасятъ за благо на нашия народъ!“ И той намира, че най-новитѣ, най-напредничавитѣ учения и идеи на всѣки сж най-полезни за нашия народъ, стига тѣ да се схващатъ и прилагатъ смислено и съобразно съ народния битъ — еволюционно. Така неговиятъ възкликъ е: „просвѣта, свобода, напредъкъ!“

Навсѣкъжде въ писанията му — отъ какъвто и видъ да сж тѣ — исторични, политични, вѣрски, научни — се прозира еволюционния натуръ-философски мирогледъ. Тая философия, чиято основа